

Autisté prý mají potíže s chápáním humoru, tak jsme se toto tvrzení rozhodli otestovat v praxi a vyrazili jsme v sobotní podvečer na improvizální představení Jaroslava Duška a Pjéra la Šéz'e.

Prostředí Divadla Kampa je pro nás známým (stejně tak i Jarda 🤪) z našich pravidelných besed o autismu [Přicházíme v míru](#). Přesto byli někteří z naší autistické skupiny zaskočeni, zejména velkým počtem lidí. Áno, představení Malá Vizita bývá několik měsíců předem zcela vyprodáno.

Jaroslav Dušek

Jardova hra s mnohovýznamovostí slov mi připomněla myšlení některých našich klientů.

"Ale, to máš jedno."

"A znám ho?"

"Cože? Koho?"

"No přece toho Tomáše."

Všichni jsme se skvěle bavili, ikdyž občas nás zaujalo něco jiného než zbytek publika: "*Jarda a Pjér jsou tu dvakrát*", špitla mi do ucha. "Cože?" zeptala jsem se. "*Jsou tu dvakrát*." řekla znovu a já si všimla zrcadlového odrazu na černé podlaze divadla..

Asistovat lidem na spektru autismu je někdy náročné, jindy zábavné, ale často obojí zároveň. A tak

se může stát, že vám klient celý večer prospí schoulený na klíně a ještě stihne být na posledních několik minut hlavní postavou divadelního představení.

A co má společného radiátor, zásuvka, knoflík, lopatka, pramen, děrované tílko a mrtvý divák? To se dozvíte ze záznamu z [Andromédy](#) :) [zde](#).

Děkujeme ještě jednou [Divadlu Kampa](#) za vstřícnost, že naši devítičlenou skupinu usadilo hned do první řady vytvořené z pohodlných polštářků.

